

Col·loqueu els accents i les dièresis que falten en el textos següents:

No hi ha dubte que la conflictivitat, més que l'exotisme, es una de les característiques principals del continent africà.

Àfrica es el continent oblidat. Utilitzat en altres temps per les metropolis europees, saquejat, ara també, per interessos estrangers, compta amb el trist privilegi de tenir la renda per capita més baixa del món. En els últims deu anys, ha disminuït a raó d'un 2,5 % anual.

La població africana creix ràpidament. Si la dinàmica actual no canvia, per a l'any 2000 l'ajuda internacional als països africans i les importacions de cereals s'hauran de multiplicar per deu.

Zrenjanin

La nova Barcelona dels exiliats del 1714

Els exiliats de 1714 van arribar fins aquest indret navegant des de Viena i Belgrad per un Danubi encara blau, transportats per la Companyia Imperial Privilegiada d'Orient. Van arribar a una ciutat que no existia: l'havien de fundar sobre un humit no-res. Poc podien imaginar joves com Pere Segur, Jaume Porta o Pere Torrent, quan l'11 de setembre feien a Barcelona d'última muralla austriacista, que l'austriacisme els acabaria convertint en una muralla contra els turcs.

En una conferència imperial, l'octubre de 1734 es va decidir d'anomenar aquesta ciutat com a nova Barcelona. La colònia es fundaria a la vora de Bečskerek, una enrunada fortalesa turca. El primer contingent hi arriba cap a la tardor de 1735. Un any després hi van arribar dos nous combois. Avui dia es la província més rica de Sèrbia – poca gent i molta terra fèrtil-, però tres segles enrere era una terra pobre i pantanosa, una falla tectònica entre Àustria i l'Islam.

El 1737, sobre aquesta esquadra de civilitzacions ja hi havia uns 800 colons hispans: hi predominaven els catalans, seguits pels nascuts en altres estats de la corona d'Aragó. Hi havia molta criatura: 250 dels colons eren infants, nascuts ja a l'exili, autèntics catalans del Danubi. Eren força nombrosos els vidus, vidues i orfes, els impeditos o accidentats, i amb cognoms de la guerra de Successió: Bac de Roda, Barceló, Castellví, Moragues, Villarroel...

L'estiu d'aquell any ja s'havien elaborat els plans d'una ciutat en el buit. I quan tot arrencava, va esclatar una nova guerra entre turcs i austriacs. El 1738, els otomans van entrar a la Nova Barcelona i van calar foc als tallers. Després va arribar la pesta bubònica, una puça enganxada a una bandera ho va arrasar tot.